

skudet ikke vil blive saa stort, som i Lidsrummet fra 1865 til 1876. Jeg skal ikke komme ind paa den amerikanske Konfurrence. Jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds i sit Foredrag klarest paaviste, hvorledes det stiller sig med den. Jeg tror, at den vil have og fremdeles faae Indflydelse paa vort Marked, og at den ogsaa vil medvirke til, at Skatteevnen ikke vil stige. Dertil kommer endnu et andet Forhold, som har Indflydelse paa Landbrugets Overskud. Naar man ser, i hvilken forbausende Grad Prioritetshæftelserne ere stegne i de 10 Aar fra 1866—1875, idet der i dette Lidsrum — jeg tager baade Indtægninger og Udsettelse med — har været en Tilvæxt i Antal af indtegnede Prioritetshæftelser imod Udsettelse af 51,528 til et ikke mindre Beløb end 439,762,416 Kr., saa vil man finde, at der paa Eiendommene saavel i Byerne som paa Landet nu hviler langt større Prioritetshæftelser, uden at Eiendommene Værdi ere forøgede. Deraf vil følge, at man indskrænker sig mere, hvor man kan, og deraf vil igjen følge, at de indirekte Afgifter ikke ville stige i den Grad, som de burde stige i Forhold til Befolkningens Ubvilning i det Hele og dens Formering. Jeg tror saaledes, at vi skulle være noget varsome med at overvurdere Overskudet. Jeg vil naturligvis ikke have mine Betragtninger opfattede saaledes, at den høitærede Finantsminister skulde kunne tage mine Ord til Indtægt, naar han siger: Naar jeg skal ophæve Skatter, skal jeg have Kompensation eller Erstatning for visse Skatter. Jeg tror nok, at man kunde gaa til at forandre eller ophæve de mest uheldige Skatter, som hvile mest trykkende paa Befolkningen, f. Ex. Skibsafgiften. Jeg deler fuldkommen den Betragtning, som derom er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). For mig staaer det saaledes, at man helt kunde ophæve denne Afgift. Det hviere Thing veed, at jeg tidligere har kunnet gaa til en Nedsættelse af samme; men jeg er enig med det ærede Medlem i, at efter den Forandring, som nu har fundet Sted i den tydske Lødslovgivning, maa man søge denne Afgift ophævet saa hurtigt som muligt. Men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Forøvrigt kunde jeg godt være enig med det ærede Medlem i, at det var ønskeligt og hensigtsmæssigt, om vi kunde komme til en Lødsrevision, og faae en Nedsættelse i visse Positioner paa Lødsloven og navnlig da de Positioner, som det ærede Medlem nævnedes. Paa den anden Side tror jeg dog, at man maaske vanskelig for Dieblisset tør gaa til alt for store Nedsættelser. Det staaer for mig saaledes, uagtet jeg ingen Ven er af visse Beslutninger til Staten, at man maa gaa lidt varsome frem. Jeg tror, at det Overskud, vi have, kunne vi nok faae Brug for, uden derfor at gaa med til de 20 Millioner til Forsvarsvæsenet, for siden at ende med et langt større Beløb; dermed

vil jeg dog ikke sige, at jeg ikke kunde gaa til at bevilge Noget til Forsvarsvæsenet. Jeg tror imidlertid, at der er saa mange andre Omraader, som vi komme til at give til, saaledes Skolevæsenet og, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Solstein-Ledreborg) nævnedes, Fattigvæsenet. Jeg kan tildels give det ærede Medlem Medhold, endskjøndt jeg rigtignok tror, at han noget forreguede sig, naar han udtalte, at det vilde være en Overbebyrdelse for Kommunerne, dersom de alene skulde bære Udgifterne dertil. Thi hvad er Staten? Staten er jo dog en Samling af Kommuner. Det kan nok være, at det vil overstige de enkelte Kommuner's Kræfter; men jeg tror, at, hvis man for meget lægger Fattigvæsenet ind under Staten, vil det blive Befolkningen dyrere, end naar det hviler paa Kommunerne. Det er min Betragtning, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg har kun villet fremdrage denne Betragtning her. Jeg skal ikke indlade mig paa Enkeltheder i Finantsloven, der vil jo senere gives Leilighed dertil. Men had jeg vilde have sagt, er, at man ikke skal have store Betyrninger for at faae Overskudet anvendt. Jeg tror, at den høitærede Finantsminister har Ret i, at, naar vi se de Love, som han har forelagt, vil det budgetterede Overskud svinde ind og blive til Null. Efter hvad jeg kan høre, vil Overskudet helt svinde bort efter Vedtagelsen af de Love, der ere forelagte, saa, hvis man ikke indfører Beparelser paa Budgettet, tror jeg, at det ikke vil komme til at udvise et Overskud, men tværtimod et Underkud. Der er en anden Betragtning, som gaar gjennem den Forhandling, der er ført her i de sidste Dage, og det er, som jeg synes, den, at man gaar ud fra, at Staten skal være Løge i alle Retninger, og at man ikke tør overlade Noget til Folket selv, men at Folket ad den Vej skal trives og gaa fremad. Jeg tror, det er en forfæret Vej. Jeg tror, at de Dage ville komme, da man vil fortryde det. Den Dag vil komme, da Staten, den lovgivende Forsamling, Regjeringen vanskelig vil kunne tilfredsstille de Krav, som ville komme, og Uvillien vil da rette sig mod Regjeringen og den lovgivende Magt. Jeg tror, man skal være varsom og ikke tage for Meget fra Kommunerne og lægge over paa Staten. Dermed vil jeg ikke sige, at Staten skal staa udenfor og ikke træde hjælpende til. Det Sidste vil jeg være med til, men man maa ikke bebyrde Staten med alfor Meget; thi der vil ellers falde Noget af paa den Vej, som ogsaa gaar ud af Befolkningens Lomme. Hvad angaar Bygningsafgiften og den Vej, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds foreslog at træde, nemlig at man skulde fastslaa den for hver Kommune saaledes, at hver sit sin Andel, da har jeg i og for sig ikke Noget imod, at man reviderer Bygningsafgiften; men jeg kan rigtignok ikke se, paa hvilken Maade man kan fastslaa den for